

La immigració: ¿un perill o una oportunitat per a l'economia?

Mentre bona part dels polítics de l'Europa occidental semblen garratibats per l'onada de refugiats i d'immigrants que es presenten a les portes de la Unió Europea, els economistes semblen tenir un punt de vista més positiu. *Le Monde* del 3 de setembre ja comentava que els economistes són gairebé unànimes a l'hora de considerar que la immigració actual no és pas un perill per a l'economia europea, encara que estigui en un període de creixement feble i de molta desocupació.

“Cap economista no ha aconseguit mai demostrar un lligam evident entre immigració i atur”, afirma Thibault Gadjos, economista francès i investigador al Centre National de la Recherche Scientifique.

I encara afegeix que “quan hi ha un lligam, és positiu per al mercat de l'ocupació.”

A llarg termini la immigració es considera un factor positiu pel creixement econòmic i les finances públiques, independentment de la situació demogràfica de cada país.

Els experts ens diuen que França, que gaudeix d'una dinàmica més forta gràcies a la seva taxa de natalitat, no tindria pas més a témer o a guanyar de la immigració que Alemanya, que es troba confrontada a l'envelliment de la població.

Per la seva banda Jean-Christophe Dumont, cap de la divisió encarregada de les migracions internacionals a l'Organització de cooperació i de desenvolupament econò-

mics (OCDE) amb seu a París, afirma que “la contribució dels immigrants a l'economia és superior al que reben en termes de prestacions socials o de despeses públiques.”

L'OCDE ha examinat, a títol d'exemple, el cas del Regne Unit, que després de l'ampliació de la Unió Europea l'any 2004 a països com Polònia, va veure arribar un milió d'immigrants en pocs anys.

Doncs bé, l'economista de l'OCDE ha declarat a *Le Monde* que aquesta arribada massiva d'immigrants a Anglaterra “ni va fer augmentar la taxa d'atur ni va fer tampoc baixar el nivell del salari mitjà.”

Malgrat aquestes consideracions positives l'OCDE també adverteix que l'actual moviment migratori és molt excepcional i representa una veritable crisi humanitària.

L'acolliment dels refugiats serà molt costós pels Estats a curt termini perquè caldrà invertir en estructures d'acolliment i en polítiques d'acompanyament social i sanitari. Però l'OCDE insisteix que, tanmateix, no s'ha d'oblidar la qüestió dels beneficis a mitjà termini.

I Thibault Gadjos encara considera que el cost per a les finances públiques d'aquesta acollida “no és significatiu fins i tot per a un país amb un feble creixement i un nivell de deute força elevat com és França.”

L'economista diu això perquè al capdavant s'està parlant d'un nombre de refugiats reduït en relació amb la pobla-

ció francesa i, en la major part dels casos, són persones joves que voldran treballar, crear riquesa i aixecar el nivell social dels seus fills.

És ben cert que els nouvinguts hauran de consumir i tenir un habitatge, i participaran així al capdavant al dinamisme de l'economia.

Fins i tot el president de l'Oréal France, Loïc Armand, que és president de la comissió europea del Medef (patronal francesa), té una visió positiva de l'arribada de nous migrants.

A França, malgrat una taxa de desocupació superior al 10%, el Medef quantificava a finals del 2014, en el seu estudi anual, en 320.000 el nombre de llocs de treball que no trobaven persones per ocupar-los.

Així doncs a més d'assumir responsablement el nostre deure de solidaritat amb les persones que han fugit de les guerres civils que arruïnen els seus països d'origen, podem veure una perspectiva globalment positiva per l'economia en l'arribada d'aquests fluxos migratoris.

Per això Socialdemocràcia i Progrés (SDP) ha demanat que Andorra faci honor a la seva tradició històrica d'acolliment dels perseguits injustament o perseguits per causes polítiques.

La solidaritat no es pot administrar amb la prudència dels porucs.